

Korpa Tamás

Jelenés a Sorában

és akkor a nyílt utcáról
 berepült, berepült a Sora nagyáruházba,
 berepült és vitorlázni kezdett a filigrán
 alumíniumpolcok között
 egy sirály,
 leparkolt a tengerigyümölcsök pultján, de ügyet sem
 vetett a vérvörös ikraszemekre,
 sem az ízletes makréla-
 pasztára, hidegen hagyta a szusibár,
 berepült, vijjogva, mint a mentőautó,
 tapicskolt
 néhányat a szárnyaival, leparkolt, majd
 könnyedén
 kimanőverezett az éjszakába,
 benyelte a senkiföldje, ez a hajadon,
 mi pedig álltunk,
 továbbra is csak álltunk
 a bámulás maradandó sérüléseivel.

Piccola Italia, Str. Emil Racoviță 20.

la revedere, így köszöntél, amikor beléptem.
 la revedere, ölbe kaptad a balkonkorlátról lecsorgó
 borostyánt, fenyőtövisszín borostyánt, összetekerted, mint egy használt
 menyasszonyi fátylat,
 és bemenekítetted a hideg szobába.
 én a cserépes füveket hurcoltam, mintha tömzsi zöld frufukat
 cipelnék.
 a zuhanytálcát telepakoltuk mohával.
 pillanatok alatt evakuáltuk az erkélyt, mielőtt a jégesőfelhők
 ropogni kezdtek volna.
 la revedere, mondtad újra, s a kanapén gőzölgött törölköződ.
 la revedere, mik ezek a kavicsfelverődések rajtunk?
 la revedere, kigyulladt a villanykörte izzó gyümölcse.
 la revedere, a rózsák, e büszke civilek, a vázában figyeltek.
 la revedere, tátoztad a forró vízszugár alól.